

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Sigsgaard: I skolen, gennem aviserne og på mangfoldige andre måder hører vi gang på gang, at folketinget er folkets repræsentation, og her varetages folkets interesser ligeligt, uanset hvad det er for grupper af mennesker, det drejer sig om. Men jeg synes, det kan være rimeligt ved afslutningen af et folketingsår at se på, om det billede, vi på den måde får, er rigtigt. For den, der vil se, har samlingen været rig på afsløringer af, hvem der egentlig lovgives for, og bl. a. tror jeg, at en række forslag, som VS har fremsat, har været med til at vise det. For ikke så længe siden havde folketinget en debat om et forslag fra VS om afskaffelse af skifteholdsarbejde, undtagen hvor det var livsnødvendigt. Ved den lejlighed oplevede vi, at alle herinde fra SF til konservative gik imod et sådant forslag, til trods for at man udmærket ved, at skifteholdsarbejde medfører forøget sygdom, stress og en hel masse andet slemt; der er gennemført undersøgelser over det, så vi ved det meget nøje. Alligevel afviser man det, og det viser, at der altså lovgives for dem, for hvem skifteholdsarbejde er en fordel, dem, der har kapitalapparatet, dem, der har pengene, medens det så må gå ud over de mennesker, som er tvunget til at påtage sig skifteholdsarbejdet.

På tilsvarende måde er det gået med de forslag, som er fremsat fra et par sider her i salen om fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. En sådan fuld erstatning har tjenestemændene jo, men folketingsflertallet afviser gang på gang at give arbejderne de samme vilkår. Man taler om 90 pct. dækning og kalder det for fuld erstatning, og man går måske endda lidt videre, men ikke helt op til det, der reelt er fuld erstatning. Det viser også, hvad det er for befolkningsgrupper, der lovgives for, og hvem der ikke kan få samme vilkår, som andre har. I dette tilfælde er det arbejderne, som ikke kan få samme vilkår.

På disse og på mangfoldige andre områder protesteres der kraftigt rundt omkring imod lovgivningen, imod akkordjageriet, imod skifteholdsarbejdet osv. Og når der protesteres og måske strejkes, så træder arbejdsretten i funktion og idømmer de

strejkende bod, i en række tilfælde mister de måske oven i købet deres arbejde, og de kommer ud for, at næsten hele det øvrige samfund kalder deres aktioner for lovstridige. Er det nu egentlig talt lovstridige aktioner? Jeg ved godt, at de strider imod overenskomsterne, og hvad man ellers er blevet enig om, men jeg har den opfattelse, at det må være en menneskeret at rejse sig imod og aktionere imod umenneskelige vilkår. Når vi ved, at skifteholdsarbejdet og akkordjageriet fører til sygdom, så er der tale om umenneskelige vilkår, og så er det efter min opfattelse en menneskeret at aktionere imod det. Vi har jo ikke forestillet os, at sådanne forslag ville vinde flertal her i folketinget og blive gennemført, alene fordi vi har fremsat dem. Men heldigvis er det sådan, at flere og flere samler sig om at bekæmpe arbejdsretten, bekæmpe akkordjageriet, blive fri for skifteholdsarbejdet osv., og jeg hilser med tilfredshed, at der er en stadig voksende aktivitet imod de urimelige forhold, der bydes store dele af befolkningen bl. a. på de områder, jeg har nævnt.

Det samme billede tegner sig på skatte- og afgiftsområdet og på afskrivningsområdet, det kan jeg tage med i samme omgang. Her har vi også brugt samlingen til at fremsætte en række forslag. Vi har bl. a. foreslået, at man skulle undersøge koncentrationen inden for erhvervslivet her i Danmark i forlængelse af trustkommissionens arbejde, men med et noget videregående kommissorium. Det har et flertal her i folketinget afvist. Det er egentlig forbløffende, for det var jo ikke et forslag om at socialisere hverken det ene eller det andet. Det var alene et forslag om at gennemføre en undersøgelse, der skulle vise lidt om, hvordan den økonomiske magt er fordelt her i landet, hvem der måske får mere og mere økonomisk magt, nemlig et mindretal, og hvem der som følge deraf får mindre og mindre økonomisk magt. Forslaget er særlig vigtigt, fordi økonomisk magt og politisk magt efter vores opfattelse er to sider af samme sag. Hvad gør man så ved sådan et forslag? Man afviser det i ord ved første behandling, der ned sættes et folketingsudvalg, og der bliver i det folketingsudvalg stillet en række spørgsmål til ministeren, som vi har formuleret, men der er, så vidt jeg ved, ikke kommet svar på ét eneste af disse spørgsmål, og nu